

Un retorn més que merescut

El Girona va aconseguir tornar a primera després de superar l'Eibar i el Tenerife, tot i tenir el factor camp en contra

L'equip, dirigit per Míchel, lluita ara per mantenir-se en l'elit i de moment ha firmat un inici de campionat prometedor

Els jugadors del Girona van compartir el protagonisme amb els del bàsquet el dia de la celebració de l'ascens dels dos clubs a la màxima categoria estatal FOTO: MANEL LLADÓ.

El Girona va aconseguir l'anhelat ascens a primera que perseguia després de perdre la màxima categoria el maig del 2019. Tres finals de play-off consecutives després, el club blanc-i-vermell va tornar a tocar la glòria superant el Tenerife i quan més magre ho tenia, amb el factor camp en contra. Els gironins ja van meravellar remuntant les semifinals al camp de l'Eibar després que els guipuscoans aconseguissin un 0-1 a Montilivi que va deixar glaçats els aficionats; però, gràcies a l'1-2 definitiu a Ipurua, l'accés a la final va tornar a obrir les portes de bat a bat al club. El 0-0 a casa ho deixava tot obert i en un gran partit a l'Heliodoro Rodríguez López, en què la pressió habitual de les patacades rebudes anteriorment es va traslladar cap al bàndol tinerfeny, els de Míchel Sánchez van poder somriure amb un 1-3 majestuós que els va fer entrar per la porta gran a l'elit, el mateix dia que el club de bàsquet de la ciutat, comandat per Marc Gasol –a la pista i a la llotja–, també posava els dos peus a l'ACB.

L'equip gironí va saber tenir paciència per confiar en el seu tècnic després d'un inici de curs 2021/22 irregular i en algun moment preocupant. El 2022, però, la plantilla dirigida per Míchel Sánchez va agafar velocitat de creuer per escalar posicions en la taula i consolidar-se entre els conjunts aspirants a jugar el play-off, la gran pedra a la sabata de l'entitat blanc-i-vermella en els últims anys. I és que la temporada amb pitjor classificació des del descens –el Girona va acabar sisè amb el factor camp en contra en totes les eliminatòries que afrontaria– va instal·lar en l'entorn un sentiment de tenir poc a perdre i molt a guanyar. Contra l'Eibar, un equip que havia deixat escapar l'ascens directe en l'última jornada de la lliga regular –els gironins ho van calcar contra el Lugo, el curs 2014/15– i un dels candidats més fermes a retornar només un any després a primera, aquesta sensació va créixer més tot i els dubtes que podrien aparèixer en els bascos després de la patacada rebuda en dies anteriors. El golàs d'Aketxe a Montilivi semblava posar-ho tot massa complicat de cara a la tornada però la diana de Borja García en el minut 1 ho igualava tot i ho convertia en una muntanya complicada d'escalar per al rival. La bona gestió del partit i una defensa brutal acompanyada d'un gol de Stuani en l'inici de la pròrroga va permetre aconseguir la gesta als de Míchel, que contra el Tenerife, embalats anímicament, van posar el llaç al segon ascens de la història de l'entitat a primera, el tercer del seu tècnic amb tres equips diferents.

Bon inici en la màxima categoria Amb l'ascens assolit i un estiu mogut i progressiu pel que fa a la planificació –una vegada més els gironins van ser els últims d'acabar i els que menys temps van tenir per posar fil a l'agulla a estructurar–, el Girona ha firmat un inici de curs en l'elit prometedor. L'apartat defensiu és el que ha generat més incògnites –de moment no ha tancat cap porteria a zero–, però en línies generals l'equip dirigit per Míchel competeix i ha donat la cara contra tots els rivals, inclòs el Madrid, al qual va esgarrapar un punt al Bernabéu, en

l'inici d'una reacció final abans de l'aturada del mundial de Qatar que li va permetre aconseguir un coixí de cinc punts respecte del descens, les posicions a evitar de totes totes, l'objectiu únic i prioritari d'un club que amb vista al 2023 vol mantenir-se a primera per solidificar encara més les bases d'un projecte que fa anys que promet emocions.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 27-12-2022, Pàgina 5

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2234645-un-retorn-mes-que-merescut.html>